Nr. 6. Kraków, 15 czerwca 1923 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Kraków, Województwo, ulica Basztowa, liczba 22.

Należytości za poszczególne egzemplarze Dziennika i ogłoszenia winny przesyłać Starostwa oraz inne instytucje i osoby prywatne prenumerujące Dziennik w drodze Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Nr. 38.002 Kasy skarbowej Nr. II w Krakowie z zaznaczeniem: „na rachunek Województwa w Krakowie „Dochody“ Dział II Ministerstwa Spraw Wewnętrznych § 6 poz. 1“.

Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.

Cena Nr. 6 Mp. 1800·—.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych: w „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ i w „Monitorze Polskim“.

Główny Urząd Ziemski.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 345. Rozporządzenie Prezesa Gł. Urzędu Ziemskiego z dn. 25 kwietnia 1923 r. w przedmiocie zniesienia powiatowych Urzędów ziemskich w Bochni, Dębicy i Żywcu oraz zmiany kompetencji terytorjalnej powiatowych Urzędów ziemskich w Krakowie, Tarnowie i Wadowicach.

Koleje żelazne.

Dz. Ust. Nr. 54 poz. 385. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 19 maja 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Dz. Ust. Nr. 55 poz. 396. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 19 maja 1923 r. o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

M. P. Nr. 116 poz. 130. Obwieszczenie kierownika Ministerstwa Kolei żelaznych z 11 maja 1923 r. o zmianie wzgl. uzupełnieniu składu Państw. Rady Kolejowej na okres trzechlecia 1922—1924 r.

Międzynarodowe sprawy.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 320. Ustawa z dn. 24 marca 1923 r. w sprawie ratyfikacji układu polsko-włoskiego, dotyczącego przemysłu naftowego w Polsce, podpisanego w Warszawie 31 stycznia 1923 r.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 329. Konwencja dotycząca pomocy i opieki społecznej, podpisana pomiędzy Polską a Francją w Warszawie 14 października 1920 r.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 330. Oświadczenie rządowe z dn. 8 marca 1923 r. w przedmiocie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych dotyczących powyższej konwencji.

Dz. Ust. Nr. 55 poz. 388. Układ polsko-włoski dotyczący przemysłu naftowego w Polsce podpisany w Warszawie 31 stycznia 1923 r.

Dz. Ust. Nr. 55 poz. 389. Oświadczenie rządowe z 18 maja 1923 r. w przedmiocie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, dotyczących powyższego układu.

Obywatelstwo.

Dz. Ust. Nr. 51 poz. 361. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewn. z dnia 6 maja 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych w przedmiocie ustanowienia biur opcyjnych, przewidzianych art. 46 konwencji polsko-niemieckiej, dotyczącej Górnego Śląska z 15 maja 1922 r.

Dz. Ust. Nr. 53 poz. 374. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojsk. i Ministrem Spraw Zagran. z dn. 22 kwietnia 1923 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 11 sierpnia 1920 r. w przedmio-

cie utraty obywatelstwa Państwa Polskiego wskutek niespełnienia obowiązku służby wojskowej.

Poczty i Telegrafy.

M. P. Nr. 106 poz. 116. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 30 kwietnia 1923 r. w przedmiocie ustalenia najwyższej stawki przekazów czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności.

M. P. Nr. 125 poz. 144. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegr. z 26 maja 1923 r. w sprawie podwyższenia granic wartości listów wartościowych i paczek, kwot przekazów pocztowych, telegraficznych, tudzież obciążenia przesyłek pocztowych pobraniem.

Praca i Opieka Społeczna.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 321. Ustawa z dn. 24 marca 1923 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Op. Społ. do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Przemysł i Handel.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 337. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 20 kwietnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat, ustanowionych w dekretach z 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, o ochronie wzorów rysunkowych i modeli i o ochronie znaków towarowych.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 348. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 28 kwietnia 1923 r. w sprawie koncesjonowania przemysłu zbierania i łapania kału ropnego i ropy naftowej.

Dz. Ust. Nr. 51 poz. 358. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 1 maja 1923 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Dz. Ust. Nr. 53 poz. 370. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 20 marca 1923 r. w przedmiocie przepisów dla obsługujących kotły parowe.

M. P. Nr. 113 poz. 125. Obwieszczenie Ministra Przem. i Handlu oraz Skarbu z 17 maja 1923 r. o zmianie obwieszczenia z 14 lutego 1922 r. w sprawie wykazu towarów, których przywóz jest zabroniony.

M. P. Nr. 114 poz. 126. Rozporządzenie Ministra Przem. i Handlu z dn. 11 maja 1923 r. w przedmiocie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich, działających na terytorjum Królestwa Włoskiego.

M. P. Nr. 116 poz. 129. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 17 maja 1923 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Roboty Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 346. Rozporządzenie Ministra Robót Publ. z dn. 21 kwietnia 1923 r. o ulgach budowlanych w miastach.

Dz. Ust. Nr. 54 poz. 379. Rozporządzenie Ministra Robót Publ. z dn. 13 kwietnia 1923 r. w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym.

M. P. Nr. 104 poz. 114. Rozporządzenie Ministra Robót Publ. z dnia 23 kwietnia 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z 11 lutego 1923 r. o utworzeniu Państwowej Rady Elektrycznej.

Rolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 334. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 20 kwietnia 1923 r. w przedmiocie ustanowienia zarządu okręgowego lasów państwowych w Krakowie.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 345. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i D. P. z 17 kwietnia 1923 r. w sprawie uznania świadectw tymczasowej licencji ogierów i rejestracji klaczy zarodowych.

M. P. Nr. 115 poz. 128. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i D. P. z 12 maja 1923 r. w sprawie podwyższenia opłat za egzaminy dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych.

Skarbowość.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 322. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 13 kwietnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat od zgłoszeń statystycznych przy zagranicznym obrocie towarów.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 331. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1923 r. w sprawie ujednostajnienia opodatkowania węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 341. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 20 marca 1923 r. w przedmiocie kompetencji izb skarbowych do zarządzania odpisów i zwrotów, oraz zniżania i umarzania kar pieniężnych (grzywien) lub podwyżek w sprawach tyczących się opłat stemplowych (należytości stemplowych i bezpośrednich) i podatków giełdowego i od darowizn.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 342. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 2 maja 1923 r. o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych tak z fabryk rządowych jak i z fabryk prywatnych.

Dz. Ust. Nr. 50 poz. 354. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Min. Przem. i Handlu z 26 kwietnia 1923 r. w sprawie podwyższenia podatku od węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Dz. Ust. Nr. 50 poz. 355. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 4 maja 1923 r. o przyjmowaniu 6% złotych bonów skarbowych jako kaucji i wadjów.

Dz. Ust. Nr. 51 poz. 360. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 4 maja 1923 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z 13 marca 1923 r. w przedmiocie uprawy tytoniu w r. 1923.

Dz. Ust. Nr. 53 poz. 372. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przem. i Handlu z 20 kwietnia 1923 r. w sprawie powoływania i zwalniania oraz

praw i obowiązków maklerów na giełdach pieniężnych w Polsce.

Dz. Ust. Nr. 54 poz. 375. Ustawa z dnia 19 kwietnia 1923 r. o przyznaniu kredytu na pomoc dla osadników.

Dz. Ust, Nr. 54 poz. 378. Rozporządzenie Rady Ministrów z 11 maja 1923 r. w sprawie podwyższenia grzywien za przekroczenie przepisów porządkowych na drogach publicznych.

Dz. Ust. Nr. 54 poz. 381. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 16 maja 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej.

Dz. Ust. Nr. 54 poz. 382. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 19 maja 1923 r. w przedmiocie uzupełnienia art. 8 rozp. z 12 kwietnia 1919 r. oraz zmiany art. 2 rozp. z 26 maja 1920 r. co do kompetencji władz skarkowych b. zaboru austr. w zakresie rozstrzygania spraw karnych skarbowych.

Dz. Ust. Nr. 55 poz. 392. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 5 maja 1923 r. w przedmiocie zaliczenia biletów skarbowych, wypuszczonych na mocy ustawy z dn. 30 kwietnia 1920 r. oraz 6% złotych bonów skarbowych, wypuszczonych na mocy ust. z 22 marca 1923 r. do tytułów na okaziciela nie podlegających działaniu ustawy z 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela.

Dz. Ust. Nr. 55 poz. 393. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 15 maja 1923 r. w sprawie podwyższenia opłat kontrolnych od wyrobów tytoniowych wywożonych za granicę oraz opłaty pobieranej od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych za stały dozór skarbowy.

Dz. Ust. Nr. 56 poz. 401. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 24 maja 1923 r. w przedmiocie zmian w wysokości opłat od patentów akcyzowych ustalonych w rozporządzeniach Rady Ministrów z dn. 23 października i 21 grudnia 1922.

M. P. Nr. 103 poz. 112. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 1 maja 1923 r. w sprawie uprawnienia banków do tranzakcji walutami i dewizami zagranicznemi.

M. P. Nr. 108 poz. 117. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 15 maja 1923 r. o wypuszczeniu Serji I C. 6% złotych bonów skarbowych.

M. P. Nr. 120 poz. 135. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 25 maja 1923 r. w przedmiocie uprawnienia banków do transakcji walutami i dewizami zagranicznemi.

Sprawiedliwość.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 326. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 28 kwietnia 1923 r. w przedmiocie zmiany § 333 ust. 1 instrukcji sądowej i punktu 12 instrukcji dla organów wykonawczych w b. dzielnicy austrjackiej.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 350. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 30 kwietnia 1923 r. w przedmiocie zmiany instrukcji dla mężów zaufania dla uprzywilejowanych testamentów.

Urzędnicze sprawy.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 324. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 20 kwietnia 1923 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.

Dz. Ust. Nr. 53 poz. 365. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 maja 1923 r. w sprawie podwyższenia normalnych djet dziennych.

Widowiska publiczne.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 343. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 6 kwietnia 1923 r. uzupełniające rozporządzenie z 12 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o widowiskach.

Wojskowe sprawy.

Dz Ust. Nr. 50 poz. 352. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 12 maja 1923 r. o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, sposobu przeprowadzania wyboru, oraz kwalifikowania oficerów.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 52 poz. 364. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dn. 28 kwietnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

M. P. Nr. 111 poz. 121. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dn. 23 kwietnia 1923 r. w przedmiocie zmiany rozp. Ministra Zdrowia Publi. z 25 sierpnia 1920 r. o utworzeniu powiatowych Komisji do spraw hygieniczno-lekarskiej opieki nad dziećmi.

Rozporządzenia i okólniki.

I. Wydział prezydjalny.

L. 6278/1 pr. Kraków, dnia 25 maja 1923.

Exequatur P. Mirza Nimettollah Chan na stanowisko konsula generalnego honorowego Persji.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa krakowskiego, Pana Prezydenta m. Krakowa i Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

Ministerstwo Spraw wewnętrznych reskryptem z maja b. r. Nr. Pr. 5046 oznajmiło, że Minister Spraw zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej uznał w imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej Pana Mirza Nimettollah Chan w charakterze konsula generalnego honorowego Persji na obszar Rzeczypospolitej Pol-

skiej z siedzibą w stoł. m. Warszawie, a jego listom komisyjnym udzielił exequatur.

O tem zawiadamiam P. T. z poleceniem użyczenia wyż nazwanemu Konsulowi wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

Odebranie debitu pocztowego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odebrało debit pocztowy dziennikowi „Danziger Volksblatt", wychodzącemu w Gdańsku.

II. Wydział administracyjny.

L. 3006/II/1 ex 1923. Kraków, dnia 10 maja 1923.

Odszkodowania strat wojennych.

Okólnik Nr. 694.

Do Wszystkich Starostw, Dyrekcji Policji i Magistratu król. stoł. miasta Krakowa.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 6 kwietnia 1923 Nr. A. O. 881 ex 1923, czyniąc zadość życzeniu Głównego Urzędu Likwidacyjnego, zwróciło uwagę Województwa, że pomimo kilkakrotnego pomieszczenia w dziennikach urzędowych i w prasie (jak np. w „Monitorze Polskim" Nr. 65 z r. 1922 i Nr. 24 z r. 1923) wyjaśnień w sprawach rejestracji i odszkodowania strat wojennych, do Głównego Urzędu Likwidacyjnego napływają wciąż liczne podania o wypłatę odszkodowań, zarejestrowanie niezgłoszonych jeszcze strat, o pomoc na odbudowę itp. Sądząc z jednakowej treści i formy podań, nadsyłanych z poszczególnych powiatów, przyjść należy do wniosku, że pewne osoby, czyto biura pisania próśb wprowadzają w błąd poszkodowanych w czasie wojny światowej i ciągną dla siebie zyski za pisanie tych podań. W celu przeciwdziałania temu możliwemu wyzyskowi przeważnie najbiedniejszych warstw ludności, jak również dla zaoszczędzenia zbytecznej pracy urzędom państwowym, a osobom nieświadomym istotnego stanu rzeczy, straty czasu i kosztów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleciło podać do wiadomości jak najszerszych warstw ludności w sposób w miejscu używany, następujące wyjaśnienie:

W sprawie odszkodowania za straty wojenne.

„W ostatnich czasach do Głównego Urzędu Likwidacyjnego napływają liczne podania poszkodowanych wskutek wojny osób z prośbą o wypłatę odszkodowania za zarejestrowane przez nią w Komisjach Szacunkowych, działających z ramienia Głównego Urzędu Likwidacyjnego straty wojenne.

W związku z powyższem Główny Urząd Likwidacyjny ponownie wyjaśnia, że wypłata odszkodowań wojennych nie jest przesądzona żadną ustawą, przyczem zwraca się uwagę, iż art. 1. Ustawy z dnia 10 maja 1919 r. „O ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych" wyraźnie zastrzega, że rejestracja w niczem nie przesądza sprawy wynagrodzenia strat wojennych. Wobec powyższego wypłata odszkodowań uskutecznioną być nie może i Główny Urząd Likwidacyjny uprzedza, że na wszelkie podania w wymienionych sprawach osobnych odpowiedzi petentom udzielać nie będzie.

W sprawie zgłaszania niezarejestrowanych dotychczas strat wojennych Główny Urząd Likwidacyjny komunikuje, iż wszelkie podania, otrzymane przez wymieniony Urząd o zarejestrowanie niezgłoszonych jeszcze strat uwzględnione być nie mogą, gdyż prowadzona przez Główny Urząd Likwidacyjny rejestracja strat wojennych została ostatecznie ukończona jeszcze w r. 1921 i przeprowadzające ją organy zlikwidowane".

Rzeczą Starostwa (Magistratu) będzie przeciw pokątnym pisarzom, którzy wprowadzają ludność w błąd i z pisania bezcelowych podań ciągną zyski, wystąpić z całą surowością po myśli rozporządzenia gub. z 22 maja 1833 L. 28385 Zb. ust. praw Nr. 81 i stosować w danym razie karę aresztu w wymiarze dozwolonym rozp. minister. z 30 września 1857 r. Dz. Ust. Nr. 198.

Za Wojewodę: *Węclewski* w. r.

L. 2686/II/1 ex 1923. Kraków, dnia 14 maja 1923 r.

Ewidencja kar, nałożonych na kierowców za przekroczenia przepisów o ruchu samochodów.

Okólnik Nr. 704.

Do wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego, Dyrekcji Policji i Magistratu król. stoł. m. Krakowa.

W celu umożliwienia należytego nadzoru nad ruchem samochodów na drogach publicznych i orjentacji przy wydawaniu lub przedłużaniu pozwoleń dla kierowców koniecznem jest, aby Województwo posiadało wykaz tych kierowców samochodów i pojazdów mechanicznych, którzy zostali ukarani za przekroczenia postanowień rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu semochodów (Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 587).

W tym celu polecam Starostwu (Magistratowi, Dyrekcji Policji) wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 27 marca 1923 Nr. B. P. 980 zawiadamiać Województwo o każdem ukaraniu kierowcy za przekroczenie postanowień rzeczonego rozporządzenia, przyczem podać należy imię i nazwisko,

miejsce zamieszkania ukaranego, jak również rodzaj przekroczenia i wysokość kary.

O ile wymiar kary nastąpił w drodze sądowej, należy zażądać od właściwego Sądu odpisu wyroku i odpis ten przedłożyć.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odpis.

Ministerstwo robót Publ.
L. V—209/23.

Warszawa, 24 kwietnia 1923.

Okólnik

do wszystkich pp. Wojewodów (z wyjątkiem p. Wojewody Śląskiego) do p. Delegata Rządu w Wilnie i do p. Komisarza stoł. m. Warszawy oraz do pp. Dyrektorów Okręgowych Dyrekcji Regulacji Rzek żeglownych, w sprawie urządzenia zakładów kąpielowyh, przeznaczonych do publicznego użytku.

Wobec zbliżającego się okresu kąpielowego i związanego z tem objawu zakładania kąpielowych przedsiębiorstw na wodach publicznych i prywatnych, Ministerstwo Robót Publicznych przypomina, że ustawa wodna z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102, poz. 936 z r. 1922 według art. 45, punkt 7, wymaga na urządzenie zakładów kąpielowych, przeznaczonych do publicznego użytku, pozwolenia władzy.

Obowiązek reglementacji publicznych zakładów kąpielowych na wodach publicznych i prywatnych, wynikający z art. 45 ustawy wodnej, ciąży więc na tych władzach wodnych, króre (pominąwszy postanowienie p. 5 art. 185 u. w.) po myśli przepisów art. 186, punkt a), względnie art. 187 u. w. są do tego powołane.

W celu ujednostajnienia traktowania tej ze względów zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego tak ważnej sprawy, Ministerstwo Robót Publicznych uważa za wskazane, aby przez publiczne ogłoszenie podać do powszechnej wiadomości osób interesowanych, że na urządzenie publicznych zakładów kąpielowych na płynących wodach oraz na jeziorach i stawach, wymagane jest pozwolenie władzy po myśli art. 45 ustawy wodnej i że podania wraz z planami i szkicami odnośnych zakładów należy wnosić do władz administracyjnych II. instancji, czyli do Urzędu wojewódzkiego, Komisarza Rządu w Warszawie i Delegata Rządu w Wilnie, o ile rozchodzi się o wody żeglowe i spławne, na wszystkich zaś innych wodach do władz administracyjnych I. Instancji, czyli do Starostw wzgl. do Magistratu w miastach: Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Bydgoszczy, Grudziądzu i Toruniu, a w Warszawie i Łodzi do Komisarza Rządu, jako władzy administracyjnej I. instancji w obrębie których dana woda się znajduje.

Podania te należy następnie poddać biegowi, przewidzianemu w przepisach art. 191-202 i 204-206 ustawy wodnej.

Przed wyznaczeniem rozprawy komisyjnej na miejscu należy odnośne podanie wraz z planami przesłać, o ile się rozchodzi o wody żeglowe wzgl. spławne, podpadające kompetencji władz administracyjnych II. instancji z art. 186/2, i to gdzie idzie o wody, objęte wykazem ustawy wodnej, właściwej Dyrekcji Regulacji Rzek Żeglowych (w Krakowie, Warszawie, Toruniu, a w Wilnie Dyrekcji dróg wodnych), we wszystkich innych wypadkach właściwej Dyrekcji Okręgowej Robót Publicznych (w b. dzielnicy pruskiej odnośnym Wydziałom Robót Publicznych przy Województwie) do zbadania, czy i o ile miejsce, w którem projektowany zakład kąpielowy ma być wzniesiony i urządzony, ze względów na bezpieczeństwo publiczne i istniejące budowle wodne nadaje się wogóle do tego celu, gdyż w razie przeciwnym należy podanie po myśli art. 193 u. w. bez wyznaczenia rozprawy odrzucić.

W wypadkach zaś właściwości władz administracyjnych I. instancji, przewidzianej art. 187 u. w. badania powyższe winny przeprowadzić odnośne zarządy wodne, a w b. dzielnicy pruskiej właściwe urzędy budownictwa meljoracyjnego.

Ministerstwo Robót Publicznych zwraca szczególną uwagę Panów Wojewodów (Delegata Rządu, p. Komisarza Rządu), że według przepisu art. 48. ustawy wodnej pozwolenia można odmówić i że z tego przepisu należałoby wszędzie tam korzystać, gdzie projektowane zakłady kąpielowe bądź ze względów publicznych, bądź ze względów zdrowotnych nie odpowiadają wymogom czasu i potrzebom miejscowym.

Pozatem należy we wszystkich wypadkach zapraszać do rozprawy przedstawicieli reprezentacji gminnych danej miejscowości, a nadto Magistraty miast i Zwierzchności gminne osobno powiadomić, że odtąd urządzanie kąpielowych zakładów dla użytku ogółu na wodach płynących oraz ną stawach i jeziorach zależne jest od uzyskania pozwolenia władzy wodnej i że wyznaczanie miejsc na ten cel przeznaczonych należy przedsiębrać w porozumieniu z miejscowymi zarządami rzecznymi wzgl. wodnymi administracyji państwowej.

Wszędzie zaś tam, gdzie zakłady takie już istnieją, należy przy zastosowaniu przepisu art. 252 ustawy wodnej, wezwać przedsiębiorców do wykazania tytułu prawnego, względnie zbadać z urzędu stan prawny tych przedsiębiostw i wydać w miarę wyniku dochodzeń stosowne zarządzenia.

W końcu Ministerstwo Robót Publicznych zaznacza, że przepis art. 45 ustawy wodnej niema zastosowania tam, gdzie się rozchodzi o wyznaczenie miejsc na brzegach wód dla kąpieli (a nie dla zakładów kąpielowych do publicznego użytku), albowiem takie użytkowanie wód w myśl art. 21 ustawy wodnej jest dozwolone każdemu bez osobnego pozwolenia władzy.

W takich wypadkach będzie rzeczą technicznych organów wykonawczych miejscowych zarządów rzecznych (w b. dzielnicy pruskiej urzędów budownictwa meljoracyjnego) przystąpić na zasadzie art. 190 ustawy wodnej do zbadania i wyznaczenia właściwych na te cele miejsc. — Treść niniejszego okólnika należy podać do wiadomości ogółu przez ogłoszenie.

Za Ministra:
(—) *Rybczyński*, Podsekretarz Stanu.

L. 4487/II/1 ex 1923. Kraków, dnia 4 czerwca 1923.

Urządzenie zakładów kąpielowych.

Okólnik Nr. 804.

Wszystkim Starostwom oraz Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa

udziela się do wiadomości z uwagą, że wedle dodatkowego wyjaśnienia z 24 maja 1923 r. Nr. V—283 Ministerstwo Robót Publicznych wydając swój okólnik z dnia 24 kwietnia b. r. L. V—209/23 miało na myśli te zakłady kąpielowe, które dla prowadzenia swego przedsiębiorstwa wznoszą pewne budowle przy brzegu lub na wodzie, a wskutek tego oddziaływują na stan i bieg wody płynącej (art. 24), do których to zakładów ma zastosowanie art. 45 punkt 7, do kąpielisk, przy których niema żadnych urządzeń ani budowl kąpielowych, a publiczność kąpiąca się korzysta li tylko z wody i miejsca do rozebrania się, przepis art. 45/7 niema zastosowania, natomiast władzy wodnej przysługuje prawo ograniczenia lub zakazania takiego używania wody płynącej z mocy art. 23 i 25 ustawy wodnej.

Z reguły należałoby przyznawać proszącym o pozwolenie na urządzenie zakładów kąpielowych jak najdalej idące ulgi co do treści i załączników podania, a przeprowadzenie dochodzeń poruczać zazwyczaj naczelnikowi gminy po myśli art. 190, ust. drugi ustawy wodnej.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

III. Wydział budżetowo-gospodarczy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Nr. PO. 4286. Warszawa. 1 czerwca 1923.

W sprawie postępowania w wypadkach zagubienia legitymacji funkcjonarjuszy państwowych.

Okólnik Nr. 55.

do PP. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie, Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę i Komendanta Gł. Policji Państwowej.

Celem ujednostajnienia trybu postępowania w wypadkach zagubienia legitymacji urzędniczych, zarządzam co następuje:

O wypadku utraty legitymacji z jakichkolwiek bądź przyczyn — winien zainteresowany funkcjonarjusz bezzwłocznie donieść na piśmie swej przełożonej Władzy służbowej, z dokładnem wyszczególnieniem okoliczności, wśród których utrata nastąpiła. Odnośna władza służbowa zaś, unieważniając zgubioną legitymaeję, winna o tem niezzwłocznie zawiadomić:

1) właściwą terytorjalnie Dyrekcę Kolei,

2) właściwy terytorjalnie Urząd Policji Państwowej, a ponadto żądać od funkcjonarjusza, który legitymację zgubił, umieszczania na własny koszt ogłoszenia zguby w „Monitorze Poiskim“, oraz we właściwym Wojewódzkim „Dzienniku Urzędowym“.

Dopiero po uskutecznieniu powyższego, może Władza służbowa wydać zainteresowanemu funkcjonarjuszowi nową legitymację, opatrzoną nowym numerem porządkowym ogólnej ewidencji legitymacyj urzędniczych.

Równocześnie zapowiadam, że zostaną wprowadzone znaczne obostrzenia przy wydawaniu nowych legitymacyj w miejsce zagubionych, o ile wypadki zagubień będą nadal tak częste, jak dotychczas.

Powyższe zarządzam w myśl pisma Okólnego Prezydjum Rady Ministrów Nr. 75/5678, z dnia 29 marca 1923 r.

Za Ministra: *Olpiński* (—).
Podsekretarz stanu.

L. III. 5609 ex 1923. Kraków, dnia 13 czerwca 1923.

Okólnik Nr. 863.

Wszystkim PP. Starostom, Panom Naczelnikom Wydziałów Województwa, Dyrekcji Policji w Krakowie, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie, Państwowym Urzędom Pośrednictwa Pracy w Białej, Krakowie. Oświęcimiu, Nowym Sączu, Seminarjum Duchownego w Krakowie i Tarnowie, Kancelarji Głównej Województwa do wiadomości i zawiadomienia o powyższem rozporządzeniu wszystkich posiadaczy legitymacyj kolejowych.

Zarazem zaznacza się, że tak prośba o wystawienie legitymacji kolejowej jak i legitymacja kolejowa nie podlegają w myśl ustawy o opłatach stemplowych Dz. U. Nr. 44, ex 1923 opłatom stemplowym.

Należytość za książeczkę legitymacyjną wynosi obecnie 5000 marek, kiórą do podań należy dołączać.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VI. Wydział Przemysłu i Handlu.

L. VI – 3602/23. Kraków, dnia 5 czerwca 1923.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 28 grudnia 1922 Nr. Hsp. 27456/1187/22 pole-

ciło, aby w skład członków Wojewódzkiej komisji do walki z alkoholizmem powołać z głosem stanowczym w miejsce przedstawicieli Ministerstwa Skarbu naczelnika Wydziału przemysłowego przy tut. Urzędzie Wojewódzkim p. Juljana Nowickiego, do powiatowych zaś Komisji każdorazowego referenta spraw przemysłowych przy odnośnem Starostwie.

Zarządzenie to oparto na tej podstawie, że Władzami nadającemi i odbierającemi uprawnienia przemysłowe na wyszynk i sprzedaż napojów alkoholowych, których uporządkowanie i redukcja wchodzą w zakres działalności Komisji do walki z alkoholizmem są w Małopolsce polityczne Władze administracyjne jako Władze przemysłowe w przeciwieństwie do b. Kongresówki, gdzie sprawy te podpadają pod kompetencję Władz skarbowych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VII. Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

L. VII/I. 3539 ex 1923. Kraków, dnia 13 maja 1923.

Wykonanie ustawy łowieckiej z 13 lipca 1909 Dz. u. kr. Nr. 2 ex 1910 i policja łowiecka.

Okólnik Nr. 700.

Do wszystkich Starostw w okręgu Województwa krakowskiego i Magistratu miasta Krakowa.

Wskutek pisma Małopolskiego Towarzystwa łowieckiego we Lwowie z 16 kwietnia 1923 L. 524, poleca się Starostwu (Magistratowi) aby w wypadku przewidzianym w par. 17 ust. łowieck. co do postanowienia Wydziału spółki łowieckiej, iż prawo polowania w okręgu spółki łowieckiej ma być wydzierżawione z wolnej ręki, zawsze przed wydaniem zarządzenia w tej sprawie, to jest przed przyjęciem do wiadomości odnośnej uchwały Wydziału spółki łowieckiej lub jej nieprzyjęciem, dalej w wypadkach przewidzianych w par. 57 ust. łowieck. przed rozstrzygnięciem sprawy, odnosiły się do pomienionego na wstępie Towarzystwa wzgl. delegata tego Tow. na odnośny powiat o wydanie opinji, na co już b. Namiestnictwo zwróciło uwagę Starostw (Magistratu) okólnikami z 8 listopada 1910 L. XVI a. 672/3 ustęp c) i z 14 kwietnia 1921 L. XVII a. 38736/852 ustęp 2).

Równocześnie poleca się Starostwu (Magistratowi) ponowić wydane zarządzenia w r. 1921 w sprawie nadzoru i ochrony polowania w okręgach samoistnych i spółek łowieckich na podstawie okólnika b. Namiestnictwa z dnia 30 kwietnia 1921 L. XVI a. 48579/1070, tudzież przypilnować za pośrednictwem Policji Państwowej przestrzegania przepisów policji łowieckiej i o ochronie zwierzyny.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odpis.

L. 4334/VII/3 ex 1923 r. Kraków, dnia 5 czerwca 1923.

Ceny drzewa budulcowego na miesiąc czerwiec 1923 r.

Okólnik Nr. 827.

Do wszystkich P. Starostów Województwa krakowskiego.

Na zasadzie par. 1 rozporządzenia Ministerstwa robót publicznych z dnia 2 stycznia 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 10, ustanawiam następnjące ceny za 1 m^3 drzewa budulcowego w okręgu Województwa, na miesiąc czerwiec 1923 r.:

Ceny średnie obowiązujące na miesiąc	Sosna, Świerk, Jodła — Klasa grubości według średnicy mierzonej w połowie długości				Uwaga
	do 20 ct.	21—30	31—40	41 i zwyż.	
	Cena metra kub. na pniu w Mkp.				
Czerwiec .	80000	103000	120000	134000	

Ceny ustanowione w powyższej tabeli stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa, wydawanego w lasach położonych najwyżej 5 klm. od stacji kolejowej; przy obliczaniu wartości drzewa w lasach oddalonych 5—10 klm. od stacji kolejowej, stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 klm. z 20%, przy odległości 20—30 klm. z 30% zniżką.

Polecam P. Staroście, aby treść tego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości wszystkich interesowanych z pouczeniem, że przeciwko ustanowionym cenom przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa robót publicznych w ciągu dni 14, licząc od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odpis.

L. VII/3 3868 ex 1923 r. Kraków, dnia 6 czerwca 1923.

Tytulatura urzędów techniczno-leśnych.

Do wszystkich Starostw Województwa krakowskiego.

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 30 kwietnia 1923 Nr. 606, L. II. zmienia się nazwę „Powiatowa Inspekcja leśna“ na „Obwodowa Inspekcja leśna“, przyczem zawiadamia się, że urzędnicy do tychże Obwodowych Inspekcji leśnych przydzieleni, noszą tytuł Komisarzy ochrony lasów, wzgl. Podkomisarzy ochrony lasów.

Tytuł Inspektora ochrony lasów przysługuje więc obecnie tylko Kierownikowi Oddziału techniczno-leśnego przy Urzędzie Wojewódzkim.

We wszystkich aktach urzędowych należy zatem ściśle stosować się do powyższej nomenklatury i o zarządzonej zmianie tytułu dla Urzędów leśnych powiadomić w sposób tamże praktykowany sfery interesowane.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VIII. Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

L. VIII. 4480 ex 1923. Kraków, dnia 9 maja 1923.

Opieka nad małoletnimi posiadającymi majątek nieruchomy na obszarre b. zaboru rosyjskiego.

Reskryptem z dnia 9 maja 1923 L. 4480/VIII. rozesłało Województwo do wszystkich instytucji humanitarnych i opieki nad dzieckiem okólnik, w sprawie ustanowienia opieki nad małoletnimi, posiadającymi majątek nieruchomy na obszarze b. zaboru rosyjskiego następującej treści:

Według ustawodawstwa, obowiązującego dotąd na ziemiach b. zaboru rosyjskiego, — sprawy dotyczące opieki i kurateli nad małoletnimi należą do właściwych sądów pokoju.

Ze względu, że wielka ilość dzieci repatrjowanych z Rosji przebywających obecnie w Zakładach opiekuńczych, finansowanych przez Państwo, posiadając majątek nieruchomy na obszarze b. zaboru rosyjskiego, zwłaszcza na terenie ziem wschodnich, mogłaby powrócić do własnych siedzib, lub zwracać koszty utrzymania, oraz mieć zabezpieczony byt na przyszłość, poleciło Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z 23 kwietnia br. Nr. 1999/X. zwrócić uwagę na konieczność zajęcia się powołaniem opieki dla małoletnich, pochodzących z b. zaboru rosyjskiego, co do których istnieje przypuszczenie lub pewność, że posiadają majątek nieruchomy na obszarze tegoż zaboru.

W tym celu zechce Szanowny Zarząd przedłożyć Województwu niezawodnie do dni 14 imienny spis znajdujących się ewentualnie w tamt. Zakładzie małoletnich powyższej kategorji według następujących rubryk: imię, nazwisko, wiek małoletniego, imię i nazwisko rodziców, przynależność gminna, powiat, Województwo, miejsce położenia nieruchomości (miejscowość, gmina, powiat, Województwo).

Zarazem oznajmia się, że Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, oświadczyło gotowość pokrycia z kredytów Ministerstwa dostatecznie usprawiedliwione koszta, które wyniknąć mogą z przeprowadzenia niniejszej akcji.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych N. B. P. 1829/23. Warszawa, 24 kwietnia 1923.

Okólnik Nr. 34.

W sprawie pracy w niedziele i święta.

Do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu, P. Komisarza Rządu w Warszawie.

Pismem z dnia 9 stycznia 1923 za N. 2071/IV., Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, zakomunikowało Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, iż z powodu błędnego pojmowania i stosowania art. 10 ust. z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 2 poz. 7), organa Policji Państwowej, kontrolując warsztaty pracy i mieszkania prywatne, wymagają od osób pracujących, jako samodzielnych rzemieślników (nie na mocy umowy) zaniechania pracy w niedziele i święta spisując na nie odnośne protokoły i kierują sprawy do sądów, które jako pozbawione podstawy prawnej bywają zwykle umarzane. Taki stan rzeczy wywołuje jedynie bezustanne skargi na organa P. P. i podrywa autorytet władzy, wobec czego zechcą PP. Wojewodowie (Delegat Rządu, Komisarz Rządu) wyjaśnić podwładnym sobie organom, że zakaz pracy w niedziele i święta zawarty w art. 10 wspomnianej ustawy, jeśli chodzi o zakłady przemysłowe i rzemieślnicze, dotyczy wyłącznie pracowników najemnych, zatrudnionych na mocy umowy, a nie samodzielnych przedsiębiorców; obowiązujące zaś powszechnie jest tylko zamykanie sklepów w niedziele i święta, poza wyjątkami przewidzianemi w ustawie.

Za Ministra: (Podpis nieczytelny)
Podsekretarz stanu.

L. VIII/4438 ex 1923. Kraków, dnia 15 maja 1923.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego, oraz Magistratowi król. st. m. Krakowa przesyła się do wiadomości z poleceniem bezzwłocznego wydania stosownych zarządzeń.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. VIII/4821 ex 1923. Kraków, dnia 22 maja 1923.

Przyznanie normy dziennej za utrzymanie niestałych mieszkańców miasta Warszawy w tamt. Zakładach opiekuńczych.

Okólnik Nr. 746.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa krakowskiego.

W ślad za okólnikiem Nr. 423 z 16 marca br. L. 1987/VIII. oznajmiam, że Magistrat miasta stoł.

Warszawy, pismem z 28 kwietnia br. Nr. $\frac{45260/23/XVII.}{V. d.}$ zawiadomił, iż wobec niepomiernego wzrostu cen artykułów pierwszej potrzeby od dnia 1 marca 1923 podniósł do 6.000 Mk. dziennie pobieraną dotychczas normę dzienną za utrzymanie w Zakładach opiekuńczych dla dzieci i starców, niestałych mieszkańców Warszawy.

O powyższem polecam zawiadomić Magistraty względnie Zwierzchności gminne tamt. powiatu.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. VIII/1 5274 ex 1923. Kraków, dnia 12 czerwca 1923.

Załatwianie rekursów od orzeczeń zarządów terytorjalnych Kas chorych.

Do wszystkich Starostw w okręgu Województwa krakowskiego, tudzież do Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

W pewnym specjalnym wypadku zauważyło Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, że jedno ze Starostw w okręgn tutejszego Województwa skierowało akta rekursowe od orzeczeń pow. Kasy chorych do Okręgowego Związku Kas chorych.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 maja 1923 roku Nr. 2007/VII. Województwo wyjaśnia, że Okręgowy Urząd ubezpieczeń w Krakowie jeszcze nie powstał, zaś Okręgowy Związek Kas chorych nie zastępuje Okręgowego Urzędu ubezpieczeń, lecz jest wyższorzędną jednostką autonomiczną, wyłonioną przez Kasy chorych danego okręgu.

Równocześnie Województwo zwraca uwagę na przepis art. 106 ustawy z dnia 19 maja 1920 roku. Dz. ust. Rzptej Nr. 44 w myśl którego na terenie b. zaboru austrjackiego orzecznictwo w sprawach ubezpieczenia na wypadek choroby w zakresie przewidzianym powyższą ustawą, wykonują władze administracyjno-polityczne aż do czasu utworzenia specjalnych organów sądowych Urzędów ubezpieczeń. Samo więc otwarcie Urzędu ubezpieczeń jeszcze nie zwalnia władz administracyjno-politycznych od wykonywania orzecznictwa w sprawach ubezpieczenia chorobowego, lecz dopiero uruchomienie przy Urzędach ubezpieczeń oddziałów sądowych.

O tem zawiadamia się celem ścisłego zastosowania się z nadmienieniem, że termin uruchomienia oddziałów sądowych przy Urzędach ubezpieczeń społecznych będzie w swoim czasie podany do publicznej wiadomości.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

IX. Wydział Zdrowia Publicznego.

Odpis.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego.
Nr. Z. 18813/2741/23.

Warszawa, 28 kwietnia 1923.

Do Panów Wojewodów w Krakowie, Lwowie, Stanisławowie i Tarnopolu.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego wydało szpitalom publicznym w Małopolsce nast. treści zarządzenie w przedmiocie przyjmowania na leczenie chorych obywateli Państw obcych: W sprawie przyjmowania chorych do publicznych zakładów leczniczych obowiązują postanowienia par. 6 gal. ust. kr. z 28/7 Dz. u. kr. Nr. 47, które nie czynią żadnej różnicy między obywatelami polskimi, a obywatelami państw obcych, między przynależnymi do b. Galicji, a przynależnymi do innych części Państwa. Ze służącego szpitalowi charakteru „publiczności i powszechności“ wynika obowiązek przyjęcia na leczenie każdego chorego, bez względu na przynależność, wyznanie i stan majątkowy, u którego lekarz szpitala stwierdzi potrzebę leczenia szpitalnego. Celem zabezpieczenia zapłaty kosztów leczenia, należy przyjmowanie chorych ustalić jak najbardziej dokładnie, ich osobę, stosunki rodzinne i personalne, wreszcie przynależność państwową i gminną. Do tego celu służy „wywód szpitalny“, który spisuje się z chorym, względnie osobą dostawiającą go do szpitala przy przyjęciu chorego. Spisanie wywodu osiągnie swój cel tylko wtedy, gdy wszystkie jego rubryki będą wypełnione należycie — o ile możności na podstawie dokumentów posiadanych przez chorego (dowód osobisty, paszport, legitymacja itp.), które należy w odnośnej rubryce powołać podając władzę, która odnośny dokument wystawiła, miejsce i datę jego wystawienia, oraz numer dokumentu. Powyższe środki ostrożności należy specjalnie stosować w odniesieniu do osób, co do których zachodzi chociażby tylko podejrzenie o obcą przynależność państwową, a tembardziej, których obce obywatelstwo wynika z dat podanych do wywodu. Będzie to wcale nietrudne, skoro obcy obywatel z reguły będzie zaopatrzony w dokument podróży (paszport) wydany przez władze jego państwa.

Jeżeliby zgłaszający się do szpitala obcy obywatel nie posiadał żadnego dowodu osobistego, należy o przyjęciu chorego do szpitala zawiadomić miejscowy posterunek Policji Państwowej, względnie dostawić go tam po ukończeniu kuracji, z prośbą o podanie szpitalowi jego dat personalnych po ich ustaleniu.

Jeżeli sam chory, obywatel obcy, albo też osoby (fizyczne lub moralne) obowiązane do zapłaty kosztów jego leczenia szpitalnego: rodzina, Kasa chorych itd. mają miejsce zamieszkania resp. siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, należy wdrożyć

kroki o ściągnięcie należności szpitala od tych osób, względnie o stwierdzenie nieściągalności jej z odnośnych osób. Co do sposobu postępowania w tych przypadkach, gdy leczony obcy obywatel nie mieszka na obszarze Polski i nie ma tu żadnych osób obowiązanych do zapłaty kosztów jego leczenia, względnie gdy z powodu niezamożności odnośnych osób kosztów tych nie zdołano ściągnąć, udzieli Ministerstwo wskazówek osobnym reskryptem. Do tego czasu należy odnośne dokumenty przechować w szpitalu. Należy w tych przypadkach bezwarunkowo zaniechać odnoszenia się o zapłatę do władz obcych względnie ich konsulatów w Polsce, gdyż to nie doprowadzi do żadnego rezultatu. Takie postępowanie nie jest zresztą wskazane, ze względu na toczące się z szeregiem Państw rokowania w przedmiocie zapewnienia opieki szpitalnej dla obywateli stron układających się na zasadzie wzajemności. Zarządzenie niniejsze nie narusza w niczem postanowień Rs. Min. z dnia 30/XI. 1922 r. Nr. Z. 37239/8819 w przedmiocie notyfikacji umysłowo chorych obywateli obcych.

Minister: *Bujalski*
Podsekretarz stanu.

L. 5937/IX. ex 1923. Kraków, dnia 22 maja 1923.

Przyjmowanie chorych obcokrajowców na leczenie do szpitali publicznych.

Okólnik Nr. 743.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratowi stoł. król. m. Krakowa do wiadomości.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Nr. Pr. 1580. Warszawa, 25 kwietnia 1923.

W sprawie popierania działalności Polskiego Tow. Czerwonego Krzyża.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie, P. Komisarza Rządu w Warszawie.

Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża, zwrócił się do Ministerswa Spraw Wewnętrznych z prośbą o popieranie działalności prowadzonych przez niego instytucji, a to szkół pielęgniarskich, szpitali, sanatorjów, ambulatorjów, poradni, pogotowia ratunkowego, pracy kulturalno-oświatowej w szpitalach wojskowych itp.

Mając na uwadze uznaną i popieraną w całym świecie wysoce humanitarną działalność Czerwonego Krzyża, jako też usługi oddawane przez tę instytucję ludzkości zarówno podczas pokoju i w bardzo szerokim zakresie w czasie wojny, zechce Pan Wojewoda (Delegat, Komisarz) w granicach komptencji udzielać Polskiemu Towarzystwu Czerwonego Krzyża wszelkiego potrzebnego poparcia, jak niemniej odpowiednie w tej mierze zarządzenia wydać podległym Mu PP. Starostom.

Za Ministra: *Olpiński* w. r.
Podsekretarz stanu.

L. IX 5418 ex 1923. Kraków, dnia 4 czerwca 1923.

Wszystkim PP. Starostom i Magistratowi miasta Krakowa do wiadomości z poleceniem usilnego popierania w każdym kierunku czynności Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Mianowania i przeniesienia.

Wojewoda krakowski zamianował inż. Erwina Nowaka urzędnikiem VIII. st. sł. państwowej służby budowniczej Województwa (okr. Dyrekcji Robót Publ.) w Krakowie; Karola Tacreitera i Marcina Chmaja urzędnikami IX. st. służb.; Annę Liptakównę, Ludwika Nitonia, Michała Dziadyka, Jana Chmaja, Adama Prarata, Jacentego Jajugę, Stanisława Damsego, Aleksandra Onyszczyszyna, Józefa Rykałę, Ludwika Żiraldy, Kazimierza Bukowskiego i Karola Jeziorskiego urzędnikami X. st. służb.; Stanisława Pawlika, Ludwika Wędzichę, Olgę Różańską, Zofję Kowalską i Zofję Błochównę urzędnikami XI. st. służb.; Bronisławę Mierczyńską, Michalinę Nowakównę, Marję Olszewską, i Helenę Weydównę urzędnikami XII. st. służb. w okręgu krakowskiej Dyrekcji Robót Publicznych.

Wojewoda krakowski dopuścił ukończonych słuchaczy praw, Dra Józefa Zacharskiego i Dra Karola Stacha do służby przygotowawczej administracyjno-politycznej w Urzędzie wojewódzkim w Krakowie.

Wojewoda krakowski posunął do VIII. st. sł. urzędnika rachunkow. IX. st. sł. Antoniego Momryka.

Wojewoda krakowski przeniósł urzędnika referendarskiego w VIII. st. sł. Tadeusza Gawła z Krakowa do Myślenic, urzędników referendarskich w IX. st. sł. Michała Norbertowicza i Dra Jana Gołąba pierwszego z Myślenic do Krakowa, drugiego z Krakowa do Nowego Targu, oraz praktykanta konc. Zygfryda Schlichtinga z Krakowa do Białej.

Ogłoszenia.

L. 6792. Tarnów, dnia 14 maja 1923 r.

Ogłoszenie.

Wydział Samorządowy we Lwowie z upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1923 Nr. S. Z. 2181, zatwierdził reskr. L. W.

14209 z 2 maja b. r. uchwałę Rady miejskiej w Tarnowie z dnia 20 listopada 1922, wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz gminy miasta Tarnowa w wysokości 4% od sumy stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości do końca 1925 r.

Magistrat miasta Tarnowa.

L. 4286/23. Nowy Sącz, dnia 17 maja 1923 r.

Ogłoszenie.

Magistrat król. woln. miasta Nowego Sącza podaje do wiadomości, iż Wydział Samorządowy we Lwowie w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej w Krakowie, zatwierdził reskryptem z dnia 2 maja 1923 L. W. 14211 uchwałę Rady miasta Nowego Sącza z dnia 19 października 1922, wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz miejskiego Związku Samorządowego w wysokości 4% sumy stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości.

Burmistrz:
Oleksy.

L. 1425. Nowy Sącz, dnia 11 maja 1923 r.

Ogłoszenie.

Wydział Powiatowy w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości, że Tymczasowy Wydział Samorządowy reskryptem z dnia 2 maja 1923 L. W. 14210/23 w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej w Krakowie, działając imieniem i z upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1923 Nr. S. Z. 2181/23, zatwierdził uchwałę Rady Powiatowej w Nowym Sączu, wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz powiatowego Zwiazku samorządowego w wysokości 4% sumy, stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości. Uprawnienie to przysługuje tutejszemu Związkowi Samorządowemu od dnia 2 maja 1923 do końca 1925 roku.

Sekretarz: *Kobak,* w. r. Prezes Rady Powiatowej: *A. Stadnicki,* w. r.

Wydział powiatowy.
L. 2196/23. Żywiec, dnia 12 maja 1923 r.

Ogłoszenie.

Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie zatwierdził reskryptem z dnia 25 kwietnia 1923 r. L. W. 13,112/I. w porozumieniu z Dyrektorem krakowskiej Izby Skarbowej, po myśli ustawy z dnia 21 września 1922, Nr. 88, poz. 785 Dz. U. Rzpl. Pol. a na zasadzie upoważnienia zawartego w reskrypcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1923 Nr. S. Z. 2184, uchwałę Rady przybocznej tymczasowego Zarządu powiatowego w Żywcu z dnia 15 lutego 1923 w sprawie wprowadzenia do końca 1925 roku 4% opłaty komunalnej od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz powiatowego Związku samorządowego z zastrzeżeniem, że przy wymiarze i poborze tej opłaty znajdą zastosowanie szczegółowe normy, zawarte w rozporządzeniu wykonawczem do powołanej ustawy z dnia 20 stycznia 1923, Nr. 13, poz. 85 Dz. U. Rzpl. Pol. a zwłaszcza, że w miarę zezwoleń udzielanych na wprowadzenie analogicznej opłaty na rzecz poszczególnych gmin powiatu, jako współuprawnionych w granicach maksymalnych Związków samorządowych, stawka powiatowa ulegnie odpowiedniemu ograniczeniu.

Komisarz Rządu
Starosta:
Starosolski, m. p.

L. 829. Nowy Targ, dnia 15 maja 1923 r.

Obwieszczenie.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że Rada powiatowa w Nowym Targu na posiedzeniu dnia 10 lutego 1923 r. uchwaliła po myśli ustawy z dnia 21 września 1922 Nr. 88 Dz. u. R. P. wprowadzić pobór opłat od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz powiatowego Związku Samorządowego w wysokości 4% sumy stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości.

Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie reskryptem z 6 maja 1923 L. 14322 działając w imieniu i z upoważnienia Ministra Spraw Wewn. z dnia 30 marca 1923 Nr. S. 2181 zatwierdził powyższą uchwałę z tem, iż uprawnienie to przysługuje Powiatowemu Związkowi Samorządowemu w Nowym Targu od dnia 6 maja 1923 r.

Prezes: w. z. *Rajski.*

L. 2551/23. Bochnia, dnia 12 maja 1923 r.

Ogłoszenie.

Zarząd miasta Bochni podaje do wiadomości, że Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie reskryptem z dnia 2 maja 1923 L. 14207 w porozumieniu z Dyrektorem Izby skarbowej w Krakowie po myśli ustawy z dnia 21 września 1922 Dz. ust. Nr. 88, działając w imieniu i z upoważnienia Ministra Spraw Wewn. z dnia 30/3 1923 Nr. S. Z. 2181 zatwierdził uchwałę Rady przybocznej Zarządu miasta Bochni z 28 października 1922 r. wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz miejskiego związku samorządowego w wysokości 4% sumy stanowiącej podstawę wy-

miaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości.

Komisarz rządowy: *Szymanowicz.*

L. 1213/923. Myślenice, dnia 14 maja 1923 r.

Ogłoszenie.

Wydział Samorządowy we Lwowie rozporządzeniem z dnia 2 maja 1923 r. Lw. 14205/I w porozumieniu z Dyrektorem Izby skarbowej w Krakowie po myśli ustawy z dnia 21/9 1922 r. Nr. 88 poz. 785 Dz. u. R. P. działając w imieniu i z upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 30 marca 1923 r. Nr. S. Z. 2181, zatwierdza uchwałę Rady powiatowej w Myślenicach z dnia 8 lutego 1923 r. wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz powiatowego Związku Samorządowego w wysokości 4% sumy stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomosci.

Przy wymiarze i poborze tej opłaty mają być zastosowane szczegółowe przepisy zawarte w rozporządzeniu wykonawczem do powyższej ustawy z dnia 20 stycznia 1923 r. Nr. 13 poz. 85 Dz. u. R. P. zwłaszcza w miarę zezwoleń udzielanych na wprowadzenie analogicznych opłat na rzecz poszczególnych gmin powiatu jako współuprawnionych w granicach maksymalnych związków samorządowych, stawka powiatowa ulegnie odpowiedniemu ograniczeniu.

Uprawnienie to przysługuje interesowanemu związkowi samorządowemu od dnia niniejszego zezwolenia do końca 1925 roku.

Wydział powiatowy w Myślenicach.

Prezes: *Bzowski* m. p.

L. 1695. Wadowice, dnia 20 maja 1923.

Ogłoszenie.

Ministerstwo Spraw Wewn. w porozumieniu z Ministrem Skarbu na podstawie ustawy z 24 października 1919 (Dz. ust. Nr. 88 1919 poz. 479) reskryptem z 14/4 1923 Nr. S. M. 1916 zatwierdziło uchwałę Rady miejskiej w Wadowicach z 30/6 1922 w sprawie wprowadzenia podatku od nieruchomości w wysokości 20% przeciętnego podatkowego dochodu netto z nieruchomości za lata 1922 i 1923.

Burmistrz: (Podpis nieczytelny).

L. 1840. Wadowice, dnia 23 maja 1923 r.

Ogłoszenie.

Reskryptem z 2 maja 1923 Lw. 13745/1 Wydział Samorządowy z Dyrektorem Izby skarbowej w myśl ustawy z 21/9 1922 Nr. 88 Dz. u. R. P. zatwierdził uchwałę Rady miasta Wadowic z 18/XI 1922 r. wprowadzającej opłatę na rzecz gminy od umów o przeniesienie własności nieruchomości w wysokości 2% na czas od 2 maja do 31 stycznia 1925 r.

Burmistrz: (Podpis nieczytelny).

Konkurs.

Wydział powiatowy w Biłgoraju zawiadamia, iż poszukuje kandydata na kierownika Biura Techniczno-przemysłowego przy Wydziale Powiatowym.

Kandydat ten powinien być inżynierem, szczególnie dobrze obeznanym z przemysłem i handlem drzewnym.

Do zadań jego będzie należało prowadzenie:

1) tartaku jednogatrowego,

2) dwóch cegielń polowych,

3) wytwórni wyrobów cementowych,

4) wapniarki polowej,

5) budowy nowej drogi bitej i sporządzenie projektów dróg i mostów,

6) konserwacji dróg powiatowych.

Reflektanci na powyższą posadę powinni przedłożyć wierzytelne odpisy dowodów wykształcenia i praktyki, referencje oraz warunki wynagrodzenia.

Posada do objęcia zaraz a najpóźniej od 1-go lipca b. r.

Przewodniczący Wydziału powiatowego
starosta biłgorajski
Uzarski w. r.

L. IX. — 5421 ex 1923. Kraków, dnia 11 maja 1923 r.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Mieczysław Freund wniósł dnia 2-go maja 1923 r. do Województwa podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krakowie, ze stanowiskiem w budynku szpitala OO. Bonifratrów przy ul. Trynitarskiej.

Województwo wzywa zatem tych posiadaczy aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w czterech tygodniach, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Magistratu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Ogłoszenie.

Okręgowa Komisja Wyborcza przypomina, że wybory delegatów na Walne Zgromadzenie Zakładu Pensyjnego dla Funkcjonarjuszy we Lwowie, odbędą

się w niedzielę dnia 24 czerwca 1923 r. Początek wyborów o godz. 10 koniec o godz. 17.

Wybory odbędą się tylko dla grupy ubezpieczonych, ponieważ z grupy pracodawców tamtejszego Okręgu Wyborczego złożono w przepisanym terminie tylko jedną listę kandydatów prawomocną i pełną wobec czego po myśli § 18 regulaminu wyborczego głosowanie w tej grupie nie odbędzie się, a zgłoszeni kandydaci zostaną ogłoszeni za wybranych.

Złożone w przepisanym terminie i za prawomocne uznane przez Okręgową Komisję Wyborczą listy kandydatów na delegatów z grupy ubezpieczonych tamt. Okręgu wyborczego są następujące:

Nr. 1 z nazwiskiem czołowem: Szałaśny Władysław, buchalter Ski „Kres“ Biała.

Nr. 2 z nazwiskiem czołowem: Jednowski Marjan artysta teatru Słowackiego Kraków.

Pełny skład tych list kandydatów będzie wyłożony w czasie od 17 czerwca 1923 r. do dnia wyborów, tj. włącznie do 24 czerwca 1923 w każdym lokalu wyborczym.

Lokale wyborcze znajdują się dla miasta Krakowa i dotyczących powiatów: Krakowskiego, Podgórze obszar wiejski, Wieliczka, Bochnia i Myślenice w budynku Magistratu m. Krakowa dla ubezpieczonych od litery A—O i od P—Z, a dla obwodów głosowania: Chrzanów, Biała, Oświęcim, Żywiec, Nowy Targ, Tarnów i Gorlice w biurach dotyczącego Starostwa.

Kartka głosowania oznaczoną została przez Główną Komisję Wyborczą w kolorze białym, wielkości 1/16 arkusza papieru i zawierać ma tylko liczbę porządkową listy kandydatów i nazwisko pierwszego kandydata listy, na którą wyborca oddaje swój głos.

Wybory delegatów z powiatów Bielsko i Cieszyn odbędą się dodatkowo 16 września b. r. wobec czego członkowie Zakładu Pensyjnego z tych powiatów nie biorą obecnie udziału w wyborach lecz dopiero we wrześniu b. r.

Za Okręgową Komisję Wyborczą:

Wacław Anczyc, przewodniczący. *Wacław Muszyński*, sekretarz.

KOMUNIKAT.

Ulgi dla Urzędnikow państwowych w miejscowościach kąpielowych.

Polskie Stowarzyszenie Złotego Krzyża we Lwowie, plac św. Ducha L. 1 zawiadamia swych członków, że w bieżącym sezonie kąpielowym uzyskało dla członków Stowarzyszenia ulgi i udogodnienia kąpielowe dotychczas w następujących zdrojowiskach i uzdrowiskach:

1. Zakład inhalacyjno-solankowo-kąpielowy w Delatynie: 50% zniżki kąpielowej i 50% zniżki taksy lekarskiej. Dzień otwarcia Zakładu będzie ogłoszony najmniej na 15 dni we wszystkich dziennikach. W powyższym Zakładzie będzie I., II. i III. klasa kąpielowa i I. i II. klasa inhalacyjna.

2. Zakład Zdrojowo-kąpielowy w Iwoniczu: w sezonie kąpielowym I. i III. zniżki na kąpiele I. kl. 25%, II. kl. 33%, III. kl. 50%, nadto uwolnienie od opłaty taksy zdrojowej i prawo do korzystania z tańszych mieszkań w willach na ten cel przeznaczonych.

3. Zakład leczniczo-kąpielowy w Lubieniu Wielkim: w I. i III. sezonie kąpielowym 50% zniżki od ceny kąpieli.

4. Zakład Zdrojowo-kąpielowy w Szczawnicy: 10% zniżki od cen przy opłacie za mieszkania, inhalacje i kąpiele.

5. Zakład kąpielowy w Swoszowicach: w I. i III. sezonie kąpielowym 50% opustu od cen kąpieli we wszystkich klasach, bezpłatna porada lekarska w Zakładzie i uwolnienie od taksy kuracyjnej.

6. W Zakopanem: uwolnienie od opłaty taksy klimatycznej (dla urzędników V. i IV. stopnia służbowego, uwolnienie od połowy taksy klimatycznej).

7. Zakład Żegiestów-Zdrój: w sezonie kąpielowym I. 25%, a w sezonie III. 20% zniżka w mieszkaniach, kąpielach i taksie zdrojowej.

Prawo do korzystania z powyższych ulg przysługuje członkom Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża za okazaniem legitymacji członka Polskiego Stow. Złotego Krzyża za rok bieżący, popartej legitymacją urzędniczą, względnie świadectwem tożsamości.

Wyżej wspomniane legitymacje zostaną niebawem rozesłane wszystkim członkom.

Uzyskane ewentualnie w dalszym ciągu ulgi i udogodnienia kąpielowe zostaną dodatkowo podane do wiadomości członków.

Członkowie, zgłaszający się listownie do Zarządu Stowarzyszenia Złotego Krzyża o informacje, zechcą dołączać na odpowiedź zaopatrzoną swoim adresem kartkę pocztową lub kopertę już z nalepionym przypadającym znaczkiem pocztowym.

Zaprzysiężenia.

Konrad Hanisch, rządowo upoważniony geometra cywilny z siedzibą w Bochni, złożył dnia 1 maja 1923 r. przepisaną przysięgę.

Inż. Feliks Tylko, autoryzowany geometra cywilny z siedzibą w Wadowicach, złożył dnia 22 maja 1923 r. przepisaną przysięgę.

Nieznany samobójca.

Starostwo w Nowym Targu pismem z dnia 16 maja 1923 r. L. 15810/23 zawiadomiło tut. Wojewódz-

two, że dnia 6 maja b. r. znaleziono na Kalatówkach ad Zakopane w lesie na górze Krokiew trupa nieznanego mężczyzny, zmarłego prawdopodobnie śmiercią samobójczą z rewolwerem skierowanym w serce. Przy samobójcy oprócz zegarka stalowego bez szkiełka firmy „Terasse Watch Co Nr. 844628“ i rewolweru systemu Frommer nie znaleziono żadnych dokumentów, ponieważ denat spalił całe swoje ubranie. Opis osoby: lat około 30, wysokość 170 cm., blondyn, twarz podłużna, obfite ślady na twarzy po ospie, wąsy rude, strzyżone. Zwłoki zostały pochowane na cmentarzu w Zakopanem.

Wzywa się Starostwa w obrębie Województwa krakowskiego o zarządzenie dalszych dochodzeń w celu sprawdzenia identyczności samobójcy.

Zgubione dokumenty wojskowe.

Tymczasowe zaświadczenia demobilizacyjne zgubili:

Jędrzej Juszczak, ur. 1897, z Kasiny Wielkiej, syn Jana i Katarzyny;

Franciszek Piekarczyk, ur. 1887, z Przyszowej, syn Grzegorza i Małgorzaty;

Józef Pietrzak, ur. 1896, z Szyku, syn Walentego i Katarzyny;

Kazimierz Dudek, ur. 1899, z Sowlin, syn Michała i Marji;

Jan Stożek, ur. 1899, z Kasinki Małej, syn Marcina i Anny;

Franciszek Niedośpiał, ur. 1897, z Kasinki Małej, syn Józefa i Marji;

Franciszek Florek, ur. 1898, z Siekierczyny, syn Jana i Marji;

Jan Kaciczak, ur. 1899, z Poręby Wielkiej, syn Józefa i Katarzyny;

Wojciech Tabak, ur. 1900, z Siekierczyny, syn Stanisława i Marji;

Florjan Słowikowski, ur. 1897, z Rzek Lipia Sadku, syn Katarzyny;

Stanisław Aleksandrowicz, ur. 1895, ze Słomki, syn Antoniego i Julji;

Jan Zelek, ur. 1899, ze Strzeszyc, syn Józefa i Reginy.

Karty odroczenia z art. 56 T. U. W. zgubili:

Jakób Gutmann, ur. 1895, ze Słopnic Królewskich, syn Leiba i Etti;

Franciszek Duda z Młynnego, syn Wojciecha i Marji;

Franciszek Filipek, ur. 1900, z Sechnej, syn Piotra i Marji;

Stanisław Matląg, ur. 1901, z Młynnego, syn Bartłomieja i Katarzyny;

Jan Saska, ur. 1895, z Przyszowej, syn Jakóba i Anny.

Kartę odroczenia z art. 61 T. U W. zgubił: Sebastjan Balakowicz, ur. 1901, z Podobina, syn Stanisława i Marji; kartę zwolnienia Jan Kordeczka, ur. 1901, z Jasnej Podłopienia, syn Wojciecha i Eleonory, kartę powołania Jędrzej Joniec, ur. 1901, z Sowlin, syn Błażeja i Katarzyny.

Dokumenty powyższe się unieważnia.

Starostwo w Limanowej.

Unieważnienie legitymacyj kolejowych:

Legitymację kolejową wystawioną przez b. Namiestnictwo do L. 486, a prolongowaną przez Województwo krakowskie w dniu 3 stycznia 1923 r., na rok 1923 opiewającą na nazwisko Emila Marcinkowskiego, urzędnika kancelaryjnego X. st. sł. unieważnia się z powodu zaginięcia.

Legitymację kolejową, wystawioną w dniu 6-go kwietnia 1923 r. do L. 45, na nazwisko urzędnika kanc. w VIII. st. sł. Województwa krakowskiego, Karola Kantora, unieważnia się z powodu zaginięcia.

Unieważnienie pieczęci.

Starostwo w Pilźnie donosi o kradzieży w Urzędzie gminnym w Skurowej, pieczęci gminnej, którą równocześnie się unieważnia.

Drukarnia Związkowa w Krakowie, pod zarządem J. Dziubanowskiego.